

VARICELLA - ZOSTER VÍRUS (VZV), protilátky triedy IgG a IgM
(Anti – VZV IgG Abs, Anti – VZV IgM Abs, ELISA)

Materiál

Sérum

Odber materiálu

Odber krvi za štandardných podmienok

Frekvencia vyšetrenia

1 x týždenne

Statim

Nie

Referenčné hodnoty

***Varicella zoster* IgG (index)**

Negatívny výsledok	< 0,8
Hraničný výsledok	0,8 – 1,2
Pozitívny výsledok	> 1,2

***Varicella zoster* IgM (index)**

Negatívny výsledok	< 0,9
Hraničný výsledok	0,9 – 1,1
Pozitívny výsledok	> 1,1

Interferencie

Neodporúča sa vyšetrovať hemolytické, lipemické a bakteriálne kontaminované vzorky.

Stručný medicínsky význam

Varicella - zoster vírus patrí do čeľade *Herpesviridae*, podčeľade *Alphaherpesvirinae*. Vírusy čeľade *Herpesviridae* vyvolávajú veľkú skupinu mimoriadne významných chorôb a všeobecne sú veľmi rozšírené. Ochorenie vyvolané vírusom *herpes zoster* prebieha v dvoch klinických formách – ako primoinfekcia (ovčie kiahne) alebo ako reaktivácia (pasový opar). Primoinfekcia (ovčie kiahne) prebehne u väčšiny pacientov v detstve. Po 20 roku života iba výnimočne (2%). *Herpes zoster* (pasový opar) je vyvolaný reaktiváciou latentnej infekcie v oblasti spinálnych ganglií a zadných miechových koreňov. Pri poruche imunity dochádza k reaktivácií vírusu a jeho šíreniu cestou senzorických nervov do kože, kde vytvára typický kožný výsev. Vezikuly obsahujú vírus a sú potencionálnym zdrojom nákazy neimúnnych jedincov. Ochorenie začína silnými bolesťami ako aj poruchy citlivosti v priebehu postihnutého nervu. V tej istej oblasti sa na koži vytvoria typické eflorescencie. Výskyt herpetickej neuralgie je následkom bolestivej akútnej neuritídy. Vo všeobecnosti sa objavuje u 10-15% pacientov. Herpetická neuralgia môže pretrvávať mesiace až roky. Serologické

vyšetrenie pomocou ELISA metód má svoj nepopierateľný význam hlavne v diferenciálnej diagnostike. Vysoký titer protilátok triedy IgM je charakteristický pre akútnu infekciu. Pri reaktivácií VZV môžu byť prítomné len v malých koncentráciách. Detekcia protilátok triedy IgG svedčí o prekonaní infekcie alebo slúži na zistenie imunitného stavu pacienta po imunizácií. V prípade, že špecifické protilátky ešte nie sú detekovateľné, resp. ide o imunodeficientného pacienta, možno využiť metódy priameho dôkazu vírusu (napr. PCR).